

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куртяка Євгена Зіновійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 1, 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
11 жовтня 2023 року
№ 169-2(І)/2023

Справа № 3-151/2023(275/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куртяка Євгена Зіновійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 1, 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Куртяк Є.З. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункти 1, 5

частини шостої статті 19, пункт 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною шостою статті 19 Кодексу малозначними справами є: „справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“ (пункт 1); „справи про захист прав споживачів, ціна позову в яких не перевищує двохсот п’ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“ (пункт 5).

Відповідно до частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню: „судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п’ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“ (пункт 2).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

2.1. Куртяк Є.З. звернувся у лютому 2022 року до суду з позовом до Шемрая Василя Ярославовича про стягнення 91 917, 69 грн, що становить вартість відновлювального ремонту пошкодженого автомобіля, та 10 000 грн на відшкодування моральної шкоди. Позовні вимоги він обґрунтував тим, що 9 серпня 2021 року неповнолітній Шемрай Ярослав Васильович (син Шемрая В.Я.), керуючи квадроциклом, порушив Правила дорожнього руху,

унаслідок чого допустив зіткнення з транспортним засобом, власником якого є Куртяк Є.З. і який отримав механічні пошкодження.

Богородчанський районний суд Івано-Франківської області рішенням від 17 січня 2023 року, залишеним без змін постановою Івано-Франківського апеляційного суду від 16 травня 2023 року, у задоволенні позовних вимог відмовив, оскільки позов пред'явлено неналежному відповідачу, який не є власником та не був за кермом транспортного засобу, за участю якого сталася дорожньо-транспортна пригода.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 29 червня 2023 року відмовив Куртяку Є.З. у відкритті касаційного провадження. Відмову суд мотивував тим, що ціна позову у справі не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, а тому згідно з пунктом 1 частини шостої статті 19 Кодексу справа є малозначною, а згідно з пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу судові рішення у малозначних справах касаційному оскарженню не підлягають, крім випадків, передбачених підпунктами „а“–„г“ зазначеного припису, а їх Верховний Суд у справі Куртяка Є.З. не виявив.

2.2. Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу суперечать статті 3, статті 8, статті 9, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 55, статті 64, пунктам 1, 3, 6 частини другої статті 129 Конституції України. Застосування Верховним Судом в остаточному судовому рішенні (ухвалі Верховного Суду від 29 червня 2023 року) пунктів 1, 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу, які, на думку Куртяка Є.З., є дискримінаційними, призвело до порушення його прав на касаційне оскарження судових рішень, на рівний доступ до правосуддя та заборони звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на Конституцію України, Кодекс, Закон України „Про внесення

змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, а також на судові рішення у його справі.

3. Розв’язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання вважає оспорювані приписи Кодексу такими, що не відповідають Конституції України, оскільки вони спричиняють порушення його конституційних прав. Однак Куртяк Є.З. не наводить аргументів на підтвердження такого порушення, а фактично висловлює незгоду з існуючим юридичним регулюванням порядку касаційного оскарження судових рішень, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України пунктів 1, 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою

для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куртяка Євгена Зіновійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 1, 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**